

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Consvlibvs Et Popvlo Tudert.

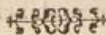
urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

fi facere &c. Licitum præterea sit vobis in causis &c. Insuper auctoritate apostolica inhibemus ne ullus &c. Si verò Episcopus, in cujus parochia &c. Illud adjicientes, ut in recipiendis proc. &c. Pro consecrationibus verò &c. Alioquin liceat &c. Quòd si sedes &c. Quia verò interdum &c. Porrò si Episcopi vel alij &c. Paci quoque &c. Præterea omnes libertates &c. Decernimus &c. Si qua igitur &c. Datum Laterani per manum Rainaldi Domini Papæ Notarij, Cancellarij vicem agentis, IX. Kal. Decembris, Indictione II. incarnationis Dominicæ anno MCXCVIII. pontificatus verò Domini Innocentij Papæ tertij anno primo.

CONSULIBVS ET POPVLO
Tudert.

Epist. 426.
Recipit illos in
protectionem
apostolicam,
confirmatque
vetera ipsorum
privilegia.

Sacro sancta Romana Ecclesia, quæ omnium fidelium mater est & magistra, illos propensius diligere consuevit, quos in devotione ac fidelitate sua novit ferventius permanere, & ut liberius possint ab omnium incurfibus manere securi, eos, tanquam pia mater, protectionis suæ munimine confovere. Eapropter, dilecti in Domino filij, devotionem quam erga nos & Romanam Ecclesiam habere noscimini, attendentes, vestris quoque precibus inclinati, civitatem Tudertinam, quæ ad jus & proprietatem apostolicæ sedis pertinere dignoscitur, quam & nos ad manus nostras semper volumus retinere, ita quòd ei cui vices nostras commiserimus, secundum mandatum nostrum debeatis integrè respondere, sub beati Petri & nostræ protectione suscipimus, & præsentis scripti pagina communimus. Consulatum autem cum jurisdictione sua vobis auctoritate apostolica confirmamus, concedentes ut his qui sunt ipsius jurisdictioni subiecti, liberum sit ad Consules, qui pro tempore fuerint, legitimè appellare; ita tamen quòd appellationi ad sedem apostolicam interpositæ humiliter deferatur. Consuetudines quoque antiquas vestras, & rationabiles, & communiter observatas duximus approbandas. Salva in omnibus apostolicæ sedis auctoritate pariter & justitia, & Ecclesiarum omnimoda libertate. Nulli ergo &c. nostræ protectionis, conf. & conc. &c.

ABBATI ET MONACHIS
Montis sacri.

Cum super libertate ac subjectione abbatiæ vestræ à multis retro temporibus inter ipsam & monasterium Calanen. controversia fuerit agitata, & pro ipsa tu, fili Abbas, cum quibusdam de fratribus tuis, & dilectus filius Abbas Calanen. cum quibusdam similiter de fratribus suis, ad nostram præsentiam venissetis, quòd dicta Ecclesia vestra subiecta esse debeat Calanen. per authenticum felicis recor. Anastasij prædecessoris nostri dictus Abbas Calanen. ostendere nitebatur: qui rationibus & scriptis utriusque partis prolatis in medium, & coram ipso & fratribus suis quædecuit subtilitate discussis, sicut ibidem plenius continetur, tam scripturarum inspectione quam utriusque partis attestatione cognovit locum Montis sacri & jure fundi & ratione dispositionis ad jus & proprietatem Calanen. monasterij spectavisse, cellamque ipsius fuisse propriam ab antiquo. Verùm quia religione recedente paulatim ab ipso monasterio Calanen. status sui sentiente jugiter detrimentum, locus Montis sacri & religiosorum virorum numero & terrenis cœpit facultatibus ampliari, orta est inter dicta monasteria de prælatione ac subjectione dissensio; fratribus Montis sacri Calanensibus, in quibus fervor religionis pro magna parte defecerat, subesse nolentibus; aliis verò antiquum jus suum in loco Montis sacri laborantibus retinere. Vnde, sicut in ejusdem Anastasij prædecessoris nostri authentico reperitur, cum piæ record. Honorius prædecessor suus ad partes accessisset Apuliæ, & causa ipsa per utramque partem ad ejus notitiam devenisset, intellectis partium rationibus eam taliter terminavit, ut si habitum & ordinem Calanen. monasterij acciperent, monachi Calanenses in loco Montis sacri tanquam in cella sua plenam dispositionem & dominium obtinerent, & fratres Montis sacri Calanensi Abbati tanquam proprij monachi obedirent. Si verò vel non susciperent, vel susceptum etiam non servarent, monachi Montis sacri duos romanatos annuatim solvendo monasterio Calanensi, plenam libertatem ulterius obtinerent; sic tamen ut si ad locum Montis sacri quandoque Abbas accede-

Epist. 427.
Dicituram licet de superioritate & obedientia inter monachos Montis sacri & Calanenses desinat.